

ABONAMENTELE IN TOATA ROMANIA:

an 60
6 luni 34
3 luni 18

IN STRAINATATE:
an 80

INSERȚIUNI SI RECLAME:
Linia de 30 litere pe linie, pagina IV, 80 bani.
Pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi
Reclame 2 lei noi linia.

Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIUROUL REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI: PALAUL „DACIA.”

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nii *Hausenstein & Vogler* în Viena, *Waldbachgasse* 10.
A. Oppelik în Viena, *Stubenbastei* 2; *Rudolf Moise* în Viena, *Seilerstätte* 2; *Vincenza Urdicka* în Viena, *Teinfaltstrasse* 17; *Philipp Lab* în Viena, *Eichenbachtgasse* 11; *L. Lang & Comp.* în Pașta și *Haras Lafite-Bullier & Comp.* în Paris.

Scrisorile nefrancațe nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI”

(Agenția Havas).

Rusciuc 28 Martie.

Un ordin al Seracheratului (ministeru de război), venit erî aici, comandă de a proceda imediat la mobilizarea armatei teritoriale a vilaetului Dunărei, armată ce se ridică la 25,000 oameni.

Constantinopol 28 Martie.

Camera a discutat astăzi adresa de răspuns la mesajul Sultanului. În unanimitate ea a respins orice fel de intervenție străină. Mai mulți deputați vor vorbi mâine asupra costului Montenegroului.

Berlin 28 Martie.

Generalul Ignatieff a sosit aici la orele 8 și jumătate. Densul a conferit îndată cu principele Bismarck.

Londra 28 Martie.

Cabinetul englez a examinat astăzi o nouă combinațiune. Bursa a fost mai bună în speranța unei înțelegeri.

Paris 27 Martie.

Negocierile cu Montenegroii se consideră că întrerupte, fiind că Poarta a refuzat a accepta minimul cererilor lor.

Delegații așteaptă ordinul de a părăsi Constantinopolul. Plecarea lor va avea loc probabilmente Sâmbătă.

Luni, la Bursa din Constantinopol consolidata turca a scăzut la 13, 20.

Viena 27 Martie.

Generalul Ignatieff a prânzit la curtea Densul a plecat seara pentru Berlin.

Londra 27 Martie, seara.

„Camera Comunelor”, D. Northcote, cancelarul Echiquierului, zice că negocierile continuă, că termenii protocolului nu s’au hotărât și că rămâne mai cu seamă a examina în ce condițiuni va fi sub-semnat.

Oratorul guvernului speră că va putea face după vacanțele Pascelor, o comunicațiune mai satisfăcătoare Camerilor.

Londra 27 Martie.

„Camera comunelor”, (Urmare) D. Foster și d. Gradstone fac atacuri în contra lui sir Henry Elliot, ambasador al Angliei în Turcia și protestă contra întoarcerii sale la Constantinopol.

D. Cochran și d. Bourke răspund la aceste atacuri.

D. Northcote cere de la Cameră să țină cont de vicisitudinile și de dificultățile cu care Turcia s’ă luptă actualmente. Densul zice că în acest moment trebuie a să exercita o supraveghere mai activă și a se reorganiza serviciul sanitar. Turcia înțelege necesitatea de a ameliora administrațiunea sa interioară. O poliție de coercițiune ar neutraliza toate efectele sale.

În urma acestei declarațiuni, camera comunelor s’a amânat la 5 Aprilie.

Roma, 27 Martie.

„Camera deputaților” D. Depretis, președintele consiliului și ministru de finanțe, face espunerea situației financiare și zice că bugetul prezintă un eseculent de aproape două-spre-zece milioane.

Ministrul depune apoi mai multe proiecte financiare și administrative.

Petersburg, 27 Martie.

În urma scrierilor primite din Londra, consiliul imperiului a fost convocat pe mâine cu scop de a lua o decisiune asupra cerțiilor pendente ce s’ă raportă la protocol.

Constantinopol, 28 Martie.

Delegații Muntenegreni nu s’au primit încă ordin de a pleca, ei nu sunt însă autorizați a reduce pretențiunile Muntenegruului.

Rusciuc, 28 Martie.

Armata turcească din Bulgaria a de 140,000 oameni, având 170 tunuri. Cea mai mare concentrațiune e la Vidin, în fața cu Calafatul, unde sunt 75,000 oameni cu 100 tunuri.

BUCUREȘTI 18 MARTIE

Senatul a respins motiunea de blam propusă de d. Apostoleanu în contra guvernului cu 28 bile contra 17.

D. Prim-ministru Brătianu însă a recunoscut slăbiciunea regimului în fața situației celei complicate.

Și noi, departe de a fi descurajați prin votul Senatului, suntem încredințați, că el a acordat guvernului numai un termen de grație foarte scurt.

Ceea ce face imposibilă durată radicalilor la cârma țării, este incapacitatea și duplicitatea lor.

Ați înșelat țara cu promisiunile electorale, pe care nu le-ați împlinit, aceasta este strigătul alegătorilor în contra regimului de astăzi, și dacă în ameleala unei stăpâniri momentane radicali nu l’aud, la cele d’antetiu alegeri, la cea d’antetiu schimbare de ministeriu vor vedea abisul, ce și l’au săpat.

Ați înșelat țara și cu promisiunile electorale și cu programul de la Mazar-Pașa.

Ați promis înfrățirea partidelor și ați început cea mai înverșunată persecuție în contra celor de altă credință politică.

Ați promis ușurarea serviciului militar, și ați ținut oamenii în ploile de toamnă și în frigul iernii prin cea mai nechibzuită concentrare a armatei.

Ați promis ușurarea bugetului și ați început prin a cheltui 21 de milioane pentru ministerul de război în 1876, cu 7 milioane mai mult de cât vă dă bugetul conservatorilor pe acel an.

Ați promis ușurarea impozitelor și de sfîntarea celor introduse de conservatori, și în loc de aceasta, ați menținut monopolul tutunurilor, ați urcat patentele, reveniți la licențe, și astăzi urcați și timbrul cu peste 2 milioane.

Această din urmă măsură a sfîșit prin a vă discreditat chiar în ochii partizanilor și coalițiilor vostri. D. Vernescu a refuzat de a vă

vota legea, zicând că apasă tocmai pe cel săraci. Un alt deputat de al vostru a zis, că și dă mai bine dimisia din Cameră, fiind-că nu îndrăznește a mai da ochi cu alegătorii săi, după ce s’au sporit și taxele timbrului.

Ați promis și ați proclamat echilibrarea bugetului, și propriul vostru fost ministru de Finanțe va spus-o în Senat, că le-ați echilibrat numai pe hârtie și că deficitul real este de 11 milioane.

Acum veniți cu monstruosul proiect al banilor de hârtie? Vă gândiți a pune în circulație 36 milioane de bancnote?

Aceasta nu vă va isbuti nici o dată. Veți cădea sub greutatea enormelor greșeli, ce le-ați comis, și până în ultimul moment vă va urmări strigătul țării: ați înșelat.

CORRESPONDENȚA PARTICULARĂ

TIMPULUI

Înși, 18 Martie.

Când s’a aflat în Iași despre depunerea raportului făcut, după atâtea frământări, de Comitetul de șapte, pentru darea în judecată a foștilor miniștri, publicul nu și-a putut opri ilaritatea. Toată lumea zâmbea, numai fracționiștii erau mhniti și pe fața lor se vedea ușor o deplină descurajare, căci ori cât ar fi de orbiți, instinctul naturii le spune că vremea acestor comedii a trecut, nimeni nu le mai ia la serios, nici ei singuri. Unde sunt zilele fericite din primă-vara trecută când toți acei cari nu erau partizanii lor se trâmitea cu grămada la judecată, când și Adunare și Senat, fără a cerceta mai mult dacă acuzațiunile erau întemiate sau nu, coprinse ca de furie, acuzau în dreapta și în stînga pe toți miniștrii, prefecții, judecătorii, procurorii de care calitatea liberală-națională era multumită? Se trâmitea la judecată, se destituia, se batjocorea, se arunca în închisoare, se călcău casele a o mulțime de persoane onorabile, fără cea mai mică rușine, ca și când toate ar fi fost iertate și România ar fi o adevărată țară fără stăpîn și legi! Dar precum în toate țările și la toate epocile, aceste excesuri

au depărtat de la radicali pe oamenii de bună credință ce avuseser naivitatea a-i crede sinceri și în adevăr liberali! Darea în judecată a miniștrilor a făcut începutul, închiderea prefecțiilor, procurorilor a fost urma și nenorocitele perchișiții a fost ca o lovire electrică pentru restul de amăgiți. Coalițiții lor i-au părăsit, publicul s’a indignat și astăzi când roșii și fracționiștii au mai dat dovadă de o incapacitate atât de vedită și și-au arătat fără sfială că la densul totul se reduce la spirit de răsunare și la interes meschin de bani, desgustul este general: în Moldova fracționiștii sunt izolați cu desăvîrșire și, precum se întîmplă tot-d’una, ei au început a se certa între densul și ași arunca vina unul asupra altuia. Grozavă și lungă cădere are să fie căderea lor și dacă natura omenească nu se va schimba, mari au să fie și represaliile în contra lor. În zadar căți-vă oameni moderați au să stăruiască ca să nu urmeze acte de răsunare, ba nici măcar de aspră dreptate, glasul lor — o prevăd de astăzi cu mahnire — nu va fi ascultat și scump vor plăti radicalii trecătoarea lor putere! Se înțelege că răul va cădea asupra țării și progresul nostru liniștit va suferi, dar nu fără urmări grozave o țară ori-și care, poate face trista experiență de a sui la cârma țării elementele turbulente și revoluționare ce trebnesc tot-dauna bine păzite de poltine pentru liniștea și fericirea popoarelor.

Haritatea publicului nostru este, pot zice, continuă, căci ce alta pot produce dările de seamă ale Adunării actuale. Jurnalul d’voastră numește faptele ce se petrec în dealul Mitropoliei, „naivități radicale”, dar această politeț a „Timpului” nu le ia adevăratul lor caracter. Am auzit oameni serioși susținând cu tărie, că dacă țara noastră ar fi luat șapte miniștri de la întemplare, dintre persoane care în viața lor nu s’a ocupat cu politica și dacă drept Adunare s’ar fi convocat oameni simpli de tot, ce n’au cugetat nici o dată asupra legilor unei țări, încă bunul simț natural i-ar fi împiedicat de a comite atatea nerozii necrezute cum le comit zilnic acei de față. Să ilustrez cu exemplul unei mici fapte care a trecut cam nebăgat în seamă, adevărul acestor afirmări:

În legea pentru organizarea tea-

PARTEA LITERARĂ.

TEATRUL ROMÂN

II.

Între aceste se ivește în București un om obscur, un actor necunoscut, un cuceritor, care și dă numele de „Artist român”, I. D. Ionescu.

D-nu I. D. Ionescu și-a luat lecțiile în școala lui Millo; în acești vreme și-a însoțit însă și bunul simț practic al d-lui Paacaly. Era vorba să joace; dar pentru a putea juca numai de cât trebuia să trăiască. Acum d. I. D. Ionescu e cam dnr-daliu, cam bine hrănit, atunci era însă mai a țințar. În sfîrșit curarul era, că publicul nu voia să vie.

Stai! — își zise tinerul actor. — Dacă nu vii tu la mine, mă duc eu la tine.

Pe baza acestui principiu practic, I. D. Ionescu s’a poreclit „artist cântăreț”, și a devenit un ventură-țar. Plecând din România, a apucat-o de la Brașov, apoi a străbătut ca păcatul prin Ardeal, țara Ungurească și Banat. Arta cântărețului d-lui I. D. Ionescu nu era scumpă și prin ur-

mare găsea cumpărători. Prin orașe, orășele, sate și chiar sătulețe precupețul artistic făcea treabă, erau oamenii il pomenesc și l’vor pomeni, căci repertoriul era sănătos și zămos: Barbu Lăutarul, Herșcu Bocogiu, Von Kulkenberg, Păndarul Cerșetor, Ciobanul român, Cocona Kirița și alte de asemenea, tot lucruri potrivite cu gustul lui nenea Stan și nenea Bran. — Dar I. D. Ionescu e un om cuceritor. Una ca una; artist român de artist român, pleacă la Viena și găsește mușteri, pleacă la Pesta și găsește mușteri. Văzând apoi, că în Viena nemțarilor și în Pesta ungureșilor se pot găsi oameni pentru comedia română, d. I. D. Ionescu tot ca om entezător, s’a întors în România spre a pipăi pulsul națiunii, căutându-și și aici oamenii... Dar, — și tocmai aici se vede omul practic, — artistul cântăreț începe cu precupeția în Galați, unde sunt mai puțin români și numai apoi intră în București... Mare ocol a făcut spre a intra la „Union Suisse.”

Da, tocmai pe vremea, când teatrul cel mare deveuise deopotrivă cu birtul, un birt din apropierea acestui teatru degenerază și devine teatru.

Măși rănuși, că d. I. D. Ionescu a fost

o dată psalt, alt-fel nu i-ar fi putut pleni prin cap să înceapă a da reprezentații prin birturi. Ca psalt s’a încredințat, că oamenii nu vin la biserică; ca actor s’a încredințat că nu merg la teatru: nu rămănea de cât cu umbli bucurus la birt și prin urmare, aici i-a căutat. Dar’ cu ce fel de marfă!? fără îndoielă cu marfă de birt.

D-nu I. D. Ionescu a fost adus cu sine repertoriul, cu care făcuse treabă prin Ardeal, țara Ungurească și Banat, adăugând la el sfîrșăturile, pe care le adunase prin Viena și Pesta. Rămănea dar ca publicul să își alegă bucițiile, care se potriveste cu gustul lui, căci d. I. D. Ionescu a dovedit, că e gata să facă și pe dracul și pe popa — la dorința generală. Ast-fel sunt nedrepti aceia, care osăndesc pe d. I. D. Ionescu pentru „șansonetele” și „artisticii” ori „artiste”, cu care își petrecea publicul. D-nu Ionescu da marfa, de care se simțea trebuință.

În toată vremea cutrierării sale prin țări străine a fost un „artist român”, întorcându-se însă în România, a dovedit că își onnoagte țara, deschizând un „Café-Chantant” un românesc, ci „internațional”. Și va putea parodoca, dar’ este adevărat

că I. D. Ionescu numai prin activitatea sa internațională a putut să și împlinescă misiunea națională.

De mult încă și aproape în tot anul se dau în București reprezentații germane. Chiar atunci, când I. D. Ionescu sosise la București, în Sala Bossel se dau reprezentații germane. Afară de aceasta prin deosebire birturi ori cafelele „Volks-sängerii” vienezilor și peștani își făceau treburile. Pentru a putea dar reuși, d. I. D. Ionescu trebuia să redice standardul internaționalității. Se îndoaia, că cu românii va putea de o cam-dată să facă treabă; prin urmare se adresa la străinii din România și ca deosebire din București.

Nu mai de cât atunci, când a sosit la București, d. I. D. Ionescu s’a prezentat în o societate de cea mai întinsă internaționalitate. Erau doi înși; un român și un chinez, artistul Ionescu și artistul Az-lz. Era peste puțină, ca acești alcătuiți strănie să nu fi produs în București o bucițică din impresii pe care o produsese în mine acrobații italieni.

Să vedem frate! — ce poză o mai fi și asta! — un român și nu chinez, — nu s’a mai pomenit în București. — își vor fi zis bucureștenii, și fiind că marfa nu era

scumpă, nu puțin, erau care se hotărâu „să facă o încercare!”

Prea bine! — Ionescu făcea pe Cocona Kirița, Az-lz înghitea săbii; Ionescu făcea pe Von Kalikemberg, iar Az-lz mânca foc. Și lumea!... Lumea a găsit că e frumoasă comedia aceasta și s’a dus, s’a dus la birt, unde era deprină a merge. „Un franc”, numai un franc Domineca; iar în zilele de lucru cinc-zeci de bani, „numai cinc-zeci de bani, Teatru cel mare? — moft! — Teatru cel mic!? — panglică! — Sala Bossel!? — secături! — Bravo Ionescu!

Mulțumită încrăgării de care a avut ocazia a se bucura din partea onor. public al capitalei, d-l I. D. Ionescu pleacă la Viena spre a angaja pe cei mai diatingi artiști și pe cele mai renumite artiste și spre a compune o trupă, care să poată mulțumi în toate privințele gustul onor. public, sperând a se bucura și în viitor de bine-voitoarea încrăgare cu care a fost onorat până acum. Drum — drum! — Cim-dadratta-bum!

Trupa se compune. Frăulein cutare de la Orfeu din Viena, mademoiselle cutare de la Paris, Sir cutare și Miss cutare de la Palatul de Cristal din Londra, d-nul artist cutare și domnișoara artistă cutare.

trului național s'a votat o dispoziție, după care un autor respins de comitetul teatral sub cuvânt că piesa lui nu este conform regulilor estetice, poate apela la Curtea de Apel pentru hotărârea comitetului. Iată judecătorii de la Curte instituți în corp filosofic și critic pentru a judeca valoarea estetică a unei scrieri! Să ne înfățișăm lucrul în practică:

D-nul X, vine cu o dramă în 5 acte și în versuri la Comitet: acesta găsește că nu sunt consecvente caracterele, că situațiile dramatice sunt rău alese, că versurile sunt rele, sau poate chiar că punerea în scenă este prea grea și prea costisitoare și refuză de a reprezenta drama. Autorul supărat, cumpără o hârtie timbru, plătește taxa, tocmește un avocat și face apel la Curte. Avocatul pledează la termen și arată că sunt bine conduse caracterele și că după regulile prosodice, versurile sunt bune, — neapărat căci a fost plătit ca să vorbească așa, de și căscase de i-se desfășurase fălele când citise acasă drama respinsă: procurorul ia concludii și urmează ca Curtea să se pronunțe. Aceasta se retrage și după deliberare, hotărăște în numele M. S. Domnitorului, că drama este bună.

Din dată autorul investeste tragedia lui cu formula executorie: Înaintea actului se vor citi: „No!... din mila lui Dumnezeu etc; și după actul al 5-lea: dăm putere și ordonăm agenților administrativi să execute etc. Eată portărelul cu drama la sub-subțioră somnând pe director și pe actori ca în trei zile libere să joace piesa pe teatru, căci în cazul contrar... în cazul contrar ce? poate să seoată în vlnzare decorurile și zestrea teatrului. — Dar dacă este divergență de opinii între judecătorii Curtea trebuie atunci să se completeze în cine și să mai asculte încă odată pe avocat, pe procuror, pe autor, și în sfârșit dacă Curtea respinge apelul, de sigur că autorul are drept de recurs în Casație, poate pentru motivul că interpretarea actului de către Curtea de Apel a schimbat însăși natura acestui act. a luat altă drept comedie sau farsă, aceea ce autorul crede că este o tragedie, fapt prevăzut de art. 37, alin. 5 din legea Curții de Casație. Casându-se hotărârea, altă Curte de Apel are să se pronunțe, prin urmare procedura se repetă până vine apol la judecata Casației în secția unite. Dar dacă piesa jucată prin ordinul justiției ca una ce a fost găsită conf. regulilor estetice e șuerată de public — cum rămâne cu prestigiul justiției? Aș putea merge departe făcând deducțiuni, dacă ridiculul unei asemenea legi ar sări în ochi din cale afară. În tot cazul de acum înainte trebuie să înființăm la facultățile noastre de drept și un curs obligatoriu de estetică, căci altminterlea cum s'ar putea pronunța juriștii noștri asupra regulilor acestei științe neprevăzută în paragrafele codicilor civile și penale? La facultatea din

București d. A. Pascal ar putea ocupa cu succes această catedră, iar la cea din Iași foarte competent mi pare a fi d. Petru Socu care fiind tot-o dată și judecător la Curte ar pune în practică teoriile propuse de dânsul pe catedră cu talentul, adâncimea și elocvența sa cunoscută.

B. B.

DIN AFARA.

Rusia. „Fremdeblatt“ din Viena publică următoarele amănunte privitoare la armata dela sud:

„Aici în apropierea armatei, vocile pacifice ale apusului nu găsesc ecou. Eară depeșele dela Londra, care vorbesc, despre demobilizare, în față cu nonele întăriri, ce mereu primește armata dela sud, nu întâmpină decât surisuri.

Noul corp din districtul Vilna va sosi în curând aici. Au sosit până acum la Kiev patru regimente de infanterie pe linia Minsk-Bachwatsch, eară mâne vor trece pe aici două regimente de infanterie, bateriile și statul major. Intregul corp va trebui să fie în curs de 10 zile la locul destinației sale.

Transporturile din Polonia rusescă au încetat. Sunt două zile, decând mereu se transportă tunuri de cel mai mare calibru dela Brest. Până acum au trecut pe aici trei sute de piese, dintre care 160 vor fi transportate la Bender.

Pe linia Moscva-Kursk pesta câte-va zile se vor începe noi transporturi de trupe. Directorul Bartinsky a fost încunoscut, că în săptămâna viitoare va trebui să transporte 40.000 oameni la Zitimir.

Pe lângă toate acestea, transporturile de muniții și de proviant se urmează neîncetat, ast-fel încât e greu a crede că Rusia ar intenționa să desarmeze. Din contra se vorbește, că încă în zilele acestea trupele vor primi ordinul de a pleca spre Prut. Inca de demult o parte însemnată a armatei e așezată în apropierea Prutului.

Acum rezervele au plecat din Hotin Kremenet și Podolsk spre uiază zi. Prin aceasta armata dela sud s'a sporit la 300.000 oameni, cu o rezervă de 120.000 așezată cu vr'o 30—40 poștii mai în lăuntrul Rusiei. Dar acest corp nu va fi întrebuițat ca rezervă, ci numai decând după ce prin noile trupe se va fi sporit la 200.000, va intra în linia de operațiune. Pentru aceasta se cere însă un timp de două luni și ast-fel e greu de crezut, că Rusia va intra în acțiune mai înainte de Mai.

Despre Generalul Ignatieff nu se mai aude nimic, în special nu am primit știri dacă mai este în Viena ori dacă a plecat la Berlin. De asemenea lipsesc ort-ce știri privitoare la negocierile dela Londra.

Atâta știm, că unele dintre zia-

rele din Viena, între care „Deutsche Zeitung“ și „N. Fr. Pr.“ îl întâmpină cu niște cuvinte care sunt mai mult decât lipsă de bună cuviință iară altele între care „Fremdeblatt“ cu cea mai pronunțată răceală.

Austro-Ungaria. Sosind la Viena, Generalul Ignatieff chiar în ziua sosirii sale, a conferit în două rânduri cu Comitele Andrassy, adevărată, că Comitele Andrassy, a venit să-l vază, iar altă dată că el s'a dus să vază pe comitele Andrassy între aceia, care a dat vizită Generalului Ignatieff este și d. Agent diplomatic al României dela Viena. Din întâmplare însă, d. Bălăceanu s'a prezentat la o vreme, când Generalul Ignatieff nu era acasă.

În cercurile diplomatice din Viena se asigură, că Comitele Andrassy este hotărât a declara lui Ignatieff că Austro-Ungaria nu se poate angaja să observe o neutralitate necondiționată, ci își rezervă dreptul de a intra în acțiune, când reștebul ar intra într'o fază care ar periclita interesele Austro-Ungariei. Se înțelege, — așa se zice: dar mâne ori poimâne vom ști mai pozitiv.

Imperiul Otoman. După știrile din urmă Delegații muntenegrenți au întrerupt negocierile și sunt gata să se întoarcă acasă. Nereușind negocierile Poarta a început din nou și cu o energie extraordinară pregătirile. „Wh. Z.“ vorbind despre atitudinea Muntenegrului, zice următoarele: Fără îndoială scopul Rusiei este a face din Muntenegro un centru de operație în care să adune toate elementele mai rășboinice de pe peninsula balcanică și a ataca pe Tuacia din dos. Ea a sacrificat Serbia parte pentru că Austro-Ungaria o cerea aceasta dela dânsa, parte pentru că este mai mult expusă decât Muntenegro scutit de stâncile nestrăbătute.

După ce delegații Muntenegrului se vor întoarce la Cetinje, numai decând vom vedea adunându-se Bulgarii, Herțegovinenii, Bosniacii și Sârbii împregiurii principelui Nichita, căci nimic nu poate obliga pe sârbii de a nu reîncepe lupta sub o nouă firmă. Și e probabil, că de o cam-dată Rusia nici nu va intra în luptă, ci va aștepta să vază rezultatele acestei a treia fază din criza orientală. Dacă ar fi de ce ne temem, ca Muntenegro să ajungă la soarta Serbiei, atunci Rusia va intra însăși în acțiune.

Aceste aprecieri par cu atât mai probabile, cu cât din altă parte se asigură că Turcia, prevăzând aceasta a și început a concentra puteri mari în apropierea Muntenegrului.

În Constantinopol situația devine tot mai critică; populația este agitată; softalele și chiar unii dintre deputații mai influenți cer revocarea lui Midhat Pașa.

SENATUL.

Ședința de Mercuri, 16 Martie 1877.

Președintele d-lui M. Coghăliceanu, Vice-Președinte.

Ședința se deschide la ora 1 și un sfert după amiazi. D. Vice-Președinte arată că la ordinea zilei este continuarea discuției asupra interpelării d-lui Apostoleanu, fiind încă de mare urgență a se vota câte-va legi financiare, d-sa propune a se vota mai întâi aceste legi și apoi a se continua cu discuțiunea interpelării.

Senatul adoptând, se procedea la votarea acestor legi, (cele depuse de către d. Prim ministru în ședința de ieri) și le adoptă fără discuțiune.

Între aceste legi se votează și o pensie viageră de 400 lei pe lună d-lui Cesar Bolliac.

Trecându-se apoi la ordinea zilei, asupra interpelării d-lui Apostoleanu, iea cuvântul principelul Dimitrie Ghica și susține în parte punctele desvoltate în ședința de ieri de către d-nu interelator.

D. Apostoleanu aducând noi argumente în chestiune, termină depunând următoarea moțiune.

„Situațiunea financiară și economică fiind ajunsă sub ministerul actual a fi expusă la cele mai grave pericole.

„Considerând că tot creditul public este sdruncinat că guvernul actual, nu numai n'a scutit face nimic spre a-l îndrepta, dară prin procedurile se se a mărit lipsa generală, nesiguranța și temerea pentru viitor.

„Că nici încasarea veniturilor Statului nu se mai efectuează, nici plata datoriilor publice nu se mai face regulat și că reducerile și economiile ce se promet se neutralizează prin alte cheltuieli nesocotite sau inoportune.

„Că ast-fel fiind și valoarea titlurilor asupra statului se micșorează în mod îngrijitor, nici lefale, nici pensiunile, nici alte cheltuieli indispensabile nu se mai pot plăti la timp.

„Având în vedere că atât echilibrarea ce se pretinde că s'a adus în bugete devine o enigmă, că ameliorările ce se învoacă că s'au adus în legea financiară nu sunt de loc menite a ușura soarta contribuțiilor și că totul contribuie spre a agrava situațiunea financiară și a genera economia interioară.

„Pe de altă parte discreditul nostru în străinătate se vede că crește în aceiași proporție cu criza interioară și ast-fel acest ministru modificat de atâtea ori cu compunerea și firma sa din Aprilie trecut, a făcut prin aceste modificări a se mări acest discredit așa în cât să nu poată realiza nici un fel de împrumut, cu toate condițiunile cele grele ce era autorizat a primi și mai ales pentru a contracta împrumutul de 42 milioane pentru terminarea liniei drumului de fer Ploesci-Predeal, conform unei convențiuni internaționale precum și pentru îndeplinirea altor obligațiuni tot atât de urgente.

„Considerând că în fața unei situațiuni atât de grave, guvernul arată o indiferență din cele mai nepăsătoare, precupându-se mai mult de interesele restrinse ale partidei sale, mergând până a emite teoria că în materia de creșteri de resurse pentru noi cheltuieli Senatul n'ar avea nici o competență.

„Dacă pe lângă această tristă situațiune economică, se va adăogi că guvernul a nesocotit drepturile și demnitățile bisericești, lipsind-o de strictul necesar și suprimând chiar preții de regiment, lovind ast-fel baza chiar morală a unei armate.

„Că în ultimele alegări parțiale s'a probat în fapt că însăși libertatea alegătorilor nu mai există căci prin ingerința și influența administrațiunii care lucra prin Comitetele electorale s'a văzut aplicarea reală a sistemului candidaturilor oficiale.

„Îngrijirea totor Românilor devine din ce în ce mai serioasă și mai faudată, și

Senatul,

„Văzând că sesiunea sea extraordinară este aproape de a se termina, datoria de corp independentă care a fost guvernului din Aprilie și spre a evita ca nenorocirile interioare să nu crească și ca să nu se ivenscă și alte pericole, discredit, complicități sau umilinte este să se ia mări, datoria sa repetăm, este de a nu se despărți până a nu proclama aceste adevăruri înaintea țerei și până a nu declara că nu poate avea încredere în ministrul d-lui I. Brătianu.”

P. Sfințitul Mitropolitul Moldovei. Am cerut cuvântul pentru a atinge un singur punct din interpelarea d-lui Apostoleanu,

punctul acela unde se zice cu drept cuvânt că religionea noastră este nesocotită. Cred și eu că se aduc prea serioase atacuiri religioase, căci am văzut scriindu-se prin jurnale de către persoane influente, de care guvernul are cunoștință, multe calomnii contra religiei, și pe cari putea să le evite sau să le respingă.

Nu văd să fac nimelul incriminării de-a pre aceasta, d-lor Senatori mi fac noma datorie către țara mea. Am zis că dacă ar fi fost o chestiune personală nu aș fi luat cuvântul; dacă cele ce s'au scris prin jurnale ar fi fost provenite de la un particular aș fi tăcut; însă cele ce s'au scris provin de la o persoană oficială, de la un reprezentant al Camerei deputaților. — Ni s'a zis însă că se îngrijăște? căci chiar în docta și filosofica Germanie sunt în parlament peste 22 socialisti? Eu însă mă îngrijesc, căci văz o simptomă de boală care tinde să cangrenisească societatea și să corumpă simțul moral al poporului. Apoi aceasta este progresul la care tindem noi? aceasta este salvarea națională la care toți ne gândim? Dară ce este această sectă socialistă? Este oare o societate recunoscută de vre un stat? Dacă ar fi așa eu nu aș zice nimic după cum nu zic și de celelalte secte egite din tulpina lor, din ortodoxie. Auz în toate ocaziunile apelându-se la virtute și gloria strămoșilor noștri; ne-a lăsat'o în monumentele lor, în înaltățile lor de pietate și de filantropie: aceasta era religionea. Și tot de odată aceste monumente ne-au păstrat și limba și naționalitatea noastră.

Reviu la chestiunea care a preocupat pe toți domni senatorii, pe toți bunii creștini. Aceștia au protestat și au desprețuit pe aceia cari au scris contra religiei noastre. Eu nu am de căt să le adresez binecuvântările mele. Cât pentru persoana care a scris asemenea lucruri, nu mă preocup. Noi clerul nu suntem pentru ca să aruncăm anateme, ci să respingem binecuvântările. Pentru acel ce greșesc suntem datori să ne rugăm de mântuirea sufletelor lor, și deplângându-le starea de rățuire, să lucrăm pentru a li vedea pe toți îndreptați, și religionea părinților noștri salvată.

Domnul Vice Președinte. Permițându-mi să pun o chestiune de naționalitate înaintea chestiunii de regnament. Socotesc că aici snt expresiunea majorității acestui Senat prin urmare în numele său vă exprim că de mult am fost atinși de cuvintele prea sfinte. Mitropolit și cred că religionea părinților noștri va fi afară din discuțiunile noastre de partid. Si pe cât timp noi vom aci a respecta această religione, ea va fi și a urmașilor noștri.

D. Deșliu. Discursul înalt. P. S. S. Mitropolitul Moldovei, mi-a adus aminte un fapt petrecut în timpul lui Hangianliu. Atunci Episcopul de Argeș Iosif, văzând greutățile țerei în case sacerdotale a venit tocmal în palat la București.

D. Grăjdănescu. Da laș pe Hangianliu la o parte.

D. V. Președinte. Eu nu pot să opresc cuvântul nici unui domn Senator.

D. Deșliu. Hangianliu fiind grec și iubea țara, cu toate astea a primit pe Episcop care i-a spus că țara nu mai poate să suferă grelele sarcina ce apăsa asupra lui, și dacă Măria Sa voeșcă să i meargă bine să nu mai sporească dările, și Măria Sa vrea voeșcă să i meargă bine, să nu mai sporească dările și Măria Sa a trebuit să asculte aceste cuvinte. Vă spun dar că nu interpelarea de astăzi nu aduce căderea cabinetului actual ci cuvintele Președintelui Mitropolitului cari ne au mișcat pe toți până la lacrimi. Pentru moțiunea de blam însă ce s'a propus, eu o voi combate din toate puterile mele și pe cât mi va fi posibil. D-lor, am avut curajul a combate 5 ani de zile guvernul d-lui Catargi. Presa română n'a bine cuvântat. Eu însă nu m'am întins până acolo în cât să zic: ministrul să cadă și un altul să i ia locul; nici odată nu am propus o asemenea moțiune. Astăzi de când a venit la putere ministrul actual, urmăresc faptele sale; când văz că face bine votez cu majoritatea d-voastră și le susțin. De câte ori am văzut contrariul, le am combătut și le voi combate. Ecăci misiunea mea care am avut'o și o voi avea. Acum ce se întâmplă: D. Apostoleanu desvoltă interpelarea d-sale; observ însă că d-ta nu ne aduce ca considerate pentru votul de blam, de cât toate observațiunile pe cari le am făcut eu guvernului în decursul acestei sesiuni. D-sa dar se încarcă cu materialul confecționat de mine și vine a vă da ca concluziunea votul de blam. Apoi eu care am cunoscut mai întâi răul, pentru ce nu am propus votul de blam? Credeați că mi era frică și fugam de luptă?

chiar însăși directorul I. D. Ionescu esecută un program variat și cu totul nou. În toate zilele reprezentații estrordinare. În curând debutul renumiților artiști distincului artist ori singurei trupe de cutare și cutare. . . În sfârșit, lucrul merge strună. D. Ionescu nu cunoaște de cât o vinzură lege: dacă voești să trăiești și să faci treabă, caută de îți mulțamește nișterii. Pleând din acest principiu blicănesc, merdă își schimbă marfa: unul vine, altul se duce; când vin, toți sunt distincți și renumiți; când se duc, nu sunt de cât niște secături. Dacă un artist ori o artistă se încură de aplause, se bucură și de considerația directorului și de francul de la intrare și de angajament întins; îndată însă, ca publicul zice „moft“, „flea“, ori secături, d. Ionescu anunță, că în curând va fi debutul entării sale cutărei, în sfârșit — ce sa ne mai văzut în acest oraș.

Dar toate acestea ar fi remus zadarnice, dacă practicul director ar fi uitat că a fost început cu preocupă și că în comercial român preocupă este marca naționalității. De oare-ce nu era cu putință, ca să umble de la casă la casă cu marfa sa, să mulțumit a o purta de la birt la birt.

Când a văzut că la „Union, treaba merge bine, a mai deschis o filială la „Zipser, și alta la „Iacik. Ast-fel juca de odată în trei locuri. La nouă censuri Cucoana Kirita ori d. Von Kalbenberg se presenta la Zipser; la zece publicul de la Iacik se bucura de această onoare; iară la 11, d. Ionescu era pe scena de la „Union, anunțând pe cea-altă zi o reprezentațiune, un program variat, — prețurile cele obicnuite. În urmă I. D. Ionescu joacă în sala marei Hotel Dacia, și dacă ar fi știut că la Obor, ori la Tîrchiștii poate să facă treabă, numai de cât ar fi grăbit a și al-cătui baraca.

Cu acest chip I. D. Ionescu devine un nume cunoscut. d. I. D. Ionescu un artist intr'adevăr distinc și lumea începe a se deprinde cu niște plăceri, la care mai numinte nu prea mult se gândea.

Dar multă vreme nu putea să meargă tot ast-fel. Carul începu a scărții; marfa preocupăului începu a se înveci; repertoriul începu a se toci. Dacă a început cu chinezul Az-Iz, d. I. D. Ionescu nu putea să urmeze de cât cu d. Pantazi Ghica.

Nu mai de cât la „Iacik, d-l Pantazi Ghica a luat direcția noului așezământ, căutând să atragă publicul prin produsele

sale pe care d. Ionescu le presenta mulțimei adunate. Acensă direcție culminează și se sfârșește în „Al cuvântul, care nimple de câte-va ori sala Cîrcului.

De aici înainte d. I. D. Ionescu începe a se fuduli și de pe o zi pe alta devine tot mai durduliu: își face de lucru pe la sala Basel, refuză angajamentul, ce i se oferă la teatrul cel mare, face excursiuni prin provincie, și în sfârșit intră la Wallala.

Urmează o fasă cu totul nouă: Finetta, Fron-Fron, — Rode-Rode, — Hails-badaidi — Gott-wie-talentvoll — Fanelli-Fanelli! —

Întro zi d. prefect Bălăceanu anunță pe artistul I. D. Ionescu, că nu îl mai permite a da reprezentații. D-l Pantazi Ghica e revoltat, grăbește la Prefectură și apelează la libertățile înscrise în Constituțiune.

D-le Ghica! — îi răspunde prefectul, — aici nu e vorba de „constituțiune“, ci de „prostituțiune.“ (Va urma).

„Timpul“ din București încă a luat notiță despre manuscrisul descoperit de d. profesor Silagi în muzeul din Cluj. Insa a uitat să spună, că acea descoperire s'a anunțat publicului pentru prima oară prin foina noastră. — Luăm această notiță din „Familia“, din Pesta, propter maiorem gloriam.

Eu nu fug de luptă, ci eu aceasta a electul meu. — Disenționarea de astăzi dară...

situațiunea regulată la 1871 când s'a făcut imprumutul domeniilor pentru lichidarea datoriei flotante. Și situațiunea pe care...

dacă sunt aberațiuni. E mai bine cum a zis P. S. S. Mitropolitul Moldovei, ca în loc de a persecuta pe acești rătăciți, să...

Voci. Măne! măne! D. ministrul cultelor. Motiunile numai pot avea loc, iar astăzi nu se poate interverti ordinea zilei fiind începută des-

dreptul ce mi acordă regulamentul, adică de a întreba dacă suntem în număr, ceea ce biroul este dator a constata.

SCRIBI SOSITE CU POSTA DIN URMA

Vienna, 26 Martie. Generalul Ignatieff a primit de la St. Petersburg ordinul de a cere de la Comitele Andrássy declarațiunii pozitive relativ la atitudinea, ce Austro-Ungaria va observa...

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul privat al TIMPULUI. Agenția Havas Berlin 29 Martie. Generalul Ignatieff a avut ieri după amiază o conferință de mai mult de o oră cu principele Bismarck.

CURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DEVISE

Table with columns: VALOAREA, Cerete, Ofertie, Procent. Includes entries for Oblig. Rurale, Impr. Oppenheim, Oblig. Domeniale, etc.

CURSUL VIENEI

Table with columns: Metalice, Nationale, Renta in aur, etc. Includes entries for Metalice, Nationale, Renta in aur, etc.

CURSUL DE BERLIN

Table with columns: Acțiunile căilor ferate române, Obligațiunile române, etc. Includes entries for Acțiunile căilor ferate române, Obligațiunile române, etc.

LIBRARIA E. GRAEVE Comp. Piața Teatrului ETAT ECONOMIQUE ET FINANCIER de la Roumanie

CAMERA

Sedința de Mercuri 16 Martie 1877.

Sedința se deschide la orele 1 și trei sferturi p. m. sub președința d-lui A. Tiriaciu, fiind prezenți 76 d-ni deputați.

CAMERA

Sedința de Mercuri 16 Martie 1877.

Sedința se deschide la orele 1 și trei sferturi p. m. sub președința d-lui A. Tiriaciu, fiind prezenți 76 d-ni deputați.

